

[Handelsministeren.]

at man kunne handle om lørdagen; men det er et spørgsmål, jeg vil gætte på at arbejdsmarkedets parter nok skal klare.

Personlig er jeg for så vidt positivt indstillet over for de tanker, der går i retning af, at man holder lukket hele juleaftensdag. Jeg tror, det var rart, om man også i de kredse fik lidt mere lejlighed til at lade julefreden sænke sig; men der er som sagt så mange ting, der spiller ind, at jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at lukkeloven er lidt af en krudttønde at nærme sig, så derfor vil jeg ikke på nuværende tidspunkt love, at dette spørgsmål bliver taget op til isoleret løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Larsen* til socialministeren:

„Agter ministeren at træffe foranstaltninger til at nedsætte sygekassernes administrationsudgifter?“

Peter Larsen: Spørgsmålet om sygekassernes administrationsudgifter har ofte været draget frem for offentligheden, og det har lige så meget drejet sig om forskellen mellem de enkelte kassers udgifter som størrelsen af de beløb, der anvendes. Man har her hæftet sig ved, at i modsætning til andre områder, hvor stordrift gennem rationalisering var billigere pr. enhed, har man i denne sag oplevet, at bortset fra de nu dødsdømte fortsættelsessygekasser er det normalt de små sygekasser ude i sognekommunerne, der er billigst drevet. Det var også ud fra den betragtning, at jeg, da vi i 1960 gennemførte den nye sygekasselov, søgte at få dette spørgsmål bragt ind i forhandlingerne for at få klarlagt årsagerne til disse skævheder med henblik på at få dem rettet. Jeg rejste spørgsmålet både ved første og ved anden behandling, men den daværende socialminister, hr. Bomholt, ønskede ikke, at det skulle løses, med den begrundelse, at disse spørgsmål ikke hørte hjemme i selve lovgivningen, men måtte løses senere. Det samme var tilfældet under udvalgsarbejdet, og det til trods for at den store sygekassekommission havde peget på en række administrative problemer, og til trods for at sygekasseloven også i sit indhold og sin opbygning gik ud på en række admini-

strative ændringer. Dertil kom, at det stod os klart, at det ikke kunne være ligegyldigt for folketinget, hvordan en så omfattende lov, som der her var tale om, blev administreret, og når vi allerede på det tidspunkt vidste, at sygekassernes samlede forvaltningsudgifter næsten var lige så store som sygekassernes udgifter til dækning af medlemmernes sygehushold, var der tilstrækkeligt grundlag for da at drøfte de forskellige administrationsudgifter, men det kunne altså desværre ikke lade sig gøre.

Jeg synes, at vi nu har fået en bekræftelse på, at det dengang fremsatte synspunkt var rigtigt, idet den offentliggjorte betænkning peger på en række forhold vedrørende administrationsproblemerne, og jeg mener, at man på denne baggrund må kunne ændre disse forhold. Det ejendommelige og triste er blot, at udvalget ikke mener at kunne stille forslag om lovændringer, fordi der lige er vedtaget en ny lov. Det virker jo lidt underligt, når man samtidig erindrer, at dengang man behandlede loven, kunne det heller ikke lade sig gøre at røre ved disse ting. Hvad ligger der bag denne fremgangsmåde? Er der særlige interesser, der skal varetages, og som skal holdes skjult? Man får det indtryk, at den nye lov hindrer en virkelig gennemgribende rationalisering, og det er store beløb, det drejer sig om. F. eks. kan jeg nævne, at man her i København må betale 10 kr. mere årligt pr. medlem til administration, end man må ude i de små sognekommuner. Jeg er vel klar over, at der herinde er særlige forhold, men jeg kunne have lyst til at nævne en ting som bestyrelseshonorarerne, der jo ikke er en uvæsentlig faktor. Her i København betaler man 38 øre pr. medlem, og det vil med de ca. 600 000 medlemmer, der er herinde, sige et beløb på omkring eller over 200 000 kr. årlig; i Århus nøjes man med 2 øre pr. medlem til bestyrelsesudgifter, og i landkommunerne gør man den slags gratis af interesse for sagen, så jeg tror ikke, at man kan hæfte sig ved, at det folkestyrede element ligger til grund for den sammensætning og udbygning, der her er tilvejebragt, for det er mit indtryk, at indsats fra og ansvar hos bestyrelsen og forretningsudvalget vel nok er meget store, hvad enten det drejer sig om København eller om en sognekommune.